

спонтанному та стимульованому тестах з нітросинім тетразолієм. Стимулювали за допомогою 1% суспензії дріжджів. Під ґрудовпливом спонтанний та стимульований тести з нітросинім тетразолієм статистично значимо збільшувалися у самок та її приплоду на всіх термінах дослідження порівняно з контролем, що свідчить про підвищену активацію кисневозалежних механізмів бактерицидності фагоцитуючих клітин до проникнення різноманітних бактерій, грибів і найпростіших.

АНАЛІЗ ІДЕНТИЧНОСТІ СТАФІЛОКОКІВ, ВИЛУЧЕНИХ З ЛІКУВАЛЬНО-ПРОФІЛАКТИЧНИХ ЗАКЛАДІВ, ЗА ФАГОТИПОМ

¹Антушева Т.О., ²Калініченко С.В., ³Антушева Т.І., ⁴Шакун О.А.

Науковий керівник – д.м.н., професор Філімонова Н.І.

¹ - Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна, медичний факультет

² - ДУ «Інститут мікробіології та імунології ім. І.І. Мечникова НАМН України»

³ - ДУ «Харківський обласний лабораторний центр МОЗ України»

⁴ - Національний фармацевтичний університет, кафедра мікробіології, вірусології та імунології

S. aureus є мікроорганізмом, який відіграє значну роль при виникненні гнійно-запальних захворювань і займає провідні позиції в етіологічній структурі нозокоміальних інфекцій, які характеризуються полірезистентністю до антибактеріальних препаратів. Одним з методів визнання вилучених штамів *S. aureus* як збудників шпитальної інфекції є фаготипування – метод внутрішньовидового диференціювання штамів *S. aureus*, який дозволяє отримати фагову мітку та визначити ідентичність або розбіжність вилучених штамів і з високою долею вірогідності вирішити питання щодо їх шпитального походження. Мета роботи – визначити питому вагу штамів *S. aureus*, ймовірних збудників шпитальних інфекцій, вилучених з внутрішнього середовища стаціонарів, від хворих з гнійно-запальними ускладненнями та від медичних працівників лікарень м. Харкова методом фаготипування за допомогою набору реагентів «Бактеріофаги стафілококові типові діагностичні сухі – АНГЛІЯ (міжнародний набір)». Результати. Було досліджено 90 штамів *S. aureus*, з яких відфаготиповано (71,1±2,7)%. Не піддавались фаготипуванню 26 штамів, більшість з яких була вилучена зі слизових оболонок верхніх дихальних шляхів медичних співробітників. Серед штамів *S. aureus*, що вилучені з об'єктів середовища стаціонарів (10,9± 0,3)% належали до I літичної групи, (9,4±0,2)% до II, (31,3±0,7)% до III, (15,6±0,6)% до IV літичної групи. Поза групами типувалися (32,8±0,4)% штамів. Штами, вилучені з одного лікувального закладу, належали, як правило, до одних ліричних груп, але ідентичних за фагомозаїкою виявилось лише (5,6±0,7)%. Висновки. Проведені дослідження виявили серед клінічних штамів *S. aureus* (5,6±0,7)% ймовірних збудників шпитальних інфекцій. Таким чином, фаготипування є важливим методом для визначення етіологічної ролі стафілокової інфекції, вивчення шляхів поширення та виявлення джерела інфекції, що є важливим в лікуванні та профілактиці внутрішньолікарняного зараження.

ОСОБЕННОСТИ РЕАКТИВНОСТИ СУБКАПСУЛЯРНОЙ ЗОНЫ ТИМУСА ПОСЛЕ ВНУТРИУТРОБНОГО ГОРМОНАЛЬНОГО ВОЗДЕЙСТВИЯ

Аравицкий Е.О., Аравицкая Дж. Н.

Научный руководитель: проф. Волошин Н.А.

Запорожский государственный медицинский университет

Цель: выявить особенности динамики относительного количества лимфоцитов коркового вещества тимуса крыс первого месяца жизни после пренатального воздействия дексаметазона. Материалы и методы. Исследовали тимусы 144 нелинейных белых крыс 1,2,3,5,9,14,21,30 суток постнатальной жизни, разделённых на 3 группы: I группа - 48 интактных животных, II группа - 48 животных, которым на 18-ые сутки чрезматочно, чрезоболочечно, внутриплодно было введено 0,05 мл дексаметазона (в разведении 1:40), III группа - 48 контрольных животных, которым вводился 0,05 мл 0,9% NaCl. Препараты окрашивались реактивом ШИК с докраской ядер гематоксилином. Микроскопию проводили

при иммерсионном увеличении микроскопа. Подсчёт клеток: лимфоцитов разного диаметра, лимфобластов производили с помощью программы ImageJ. Данные обрабатывали методами вариационной статистики в программе "STATISTICA 10.0". Достоверность результатов оценивали с использованием критерия Стьюдента ($p < 0,05$) Результаты: На 1-ые сутки после рождения относительное количество малых лимфоцитов субкапсулярной зоны в группе дексаметазона достоверно ниже ($31,43 \pm 1,81\%$), чем в интактной группе ($50,06 \pm 2,43\%$). Данная тенденция сохраняется в экспериментальной группе вплоть до 30-ых суток ($43,78 \pm 1,67\%$ против $50,78 \pm 2,55\%$ у интактных). Количество средних лимфоцитов с первых ($11,02 \pm 1,31\%$) по 9-ые сутки ($11,81 \pm 1,08\%$) также достоверно более низкая, чем в интактной группе ($14,46 \pm 1,54\%$ и $14,19 \pm 1,15\%$ соответственно). У новорождённых относительное количество больших лимфоцитов ($2,45 \pm 0,32\%$) и лимфобластов ($1,63 \pm 0,35\%$) ниже, чем в группе интактных животных ($7,61 \pm 0,81\%$ и $4,56 \pm 0,51\%$). Начиная со 2-ых суток ($4,58 \pm 0,84\%$), количество лимфобластов становится достоверно выше, чем в интактной группе ($2,22 \pm 0,24\%$). Данная закономерность субпопуляции лимфобластов сохраняется до 21-ых суток (группа дексаметазона - $5,11 \pm 0,49\%$, группа интакта - $1,84 \pm 0,31\%$). Более низкое относительное количество малых, средних и больших лимфоцитов в раннем постнатальном периоде обусловлено лимфоцитолитическим действием дексметазона. Более высокое количество лимфобластов может свидетельствовать о компенсаторной реакции в субкапсулярной зоне. Выводы: После пренатального введения дексаметазона в субкапсулярной зоне наблюдается достоверно низкое содержание лимфоцитов разного диаметра с компенсаторным увеличением количества лимфобластов в первый месяц постнатальной жизни.

ПЛОСКОКЛІТИННИЙ РАК ЛЕГЕНЬ: ОСОБЛИВОСТІ КЛІТИННОГО МІКРООТОЧЕННЯ ПУХЛИНИ

Баударбекова М.М., Муслімов К.І.

Запорізький державний медичний університет
Кафедра патологічної анатомії і судової медицини

Мета дослідження. Метою даного дослідження стало співставлення змін в клітинному мікрооточенні плоскоклітинного раку легень (ПРЛ) за наявності метастатичного ураження регіонарних лімфатичних вузлів (РЛВ) та за умови відсутності метастазів у РЛВ. Матеріали та методи. В операційному матеріалі 20 хворих на ПРЛ, які сформували дві групи (10 пацієнтів з метастазами в РЛВ та 10 пацієнтів без метастазів у РЛВ), проводили імуногістохімічне (ІГХ) дослідження з використанням антитіл CD4 (Clone MT310, DAKO) та CD68 macrophage (Clone PG-M1, DAKO). Результати. В результаті проведеного дослідження було встановлено, що існує статистично значуща різниця між питомою щільністю CD4+ клітинного інфільтрату в стромальному компоненті ($p=0,011$), зокрема в інтер- ($p=0,014$) та перитуморозній ($p=0,006$) зонах строми двох груп досліджуваних випадків. Щільність CD4+ клітинного інфільтрату є більшою за наявності метастазів у РЛВ в порівнянні з випадками, коли метастази в РЛВ відсутні. Окрім того, було виявлено статистично достовірну різницю між питомою щільністю CD68+ клітинного інфільтрату в стромальному компоненті, зокрема в інтертуморозній зоні строми ($p=0,004$), а також в пухлинних комплексах ($p=0,002$) ПРЛ двох груп досліджуваних випадків. Щільність CD68+ клітинного інфільтрату є більшою за наявності метастазів в РЛВ в порівнянні з випадками, коли РЛВ не є залученими до злоякісного процесу. Висновок. У хворих на плоскоклітинний рак легень наявність метастазів у РЛВ асоційована з підвищеною щільністю CD4+ та CD68+ клітин в мікрооточенні пухлини.

СОСТОЯНИЕ НИТРОКСИДЕРГИЧЕСКОЙ СИСТЕМЫ НА ФОНЕ 30-ДНЕВНОЙ ХРОНИЧЕСКОЙ АЛКОГОЛЬНОЙ ИНТОКСИКАЦИИ И ОДНОВРЕМЕННОГО ПРИМЕНЕНИЯ ТИОЛЬНЫХ АНТИОКСИДАНТОВ

Беленичев И.Ф., Кучер Т.В.

Запорожский государственный медицинский университет
Кафедра фармакологии и медицинской рецептуры

Вступление. Хроническая алкогольная интоксикация (ХАИ) приводит к инициации глутамат- Ca^{2+} каскада, развитию этанол-индуцированной эксайтотоксичности, гиперпродукции NO, и, в конечном итоге, формированию нитрозирующего стресса. Цель